

וַיֹּוֹנֶג אֶת צָאנוֹ אַחֲרֵ הַמְּדֻבָּר.
רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, מֵשָׁה, מִיּוֹם
שְׁנָוֹלֵד, לֹא זָהָה מִמְּנוֹ רֹית
הַקָּדוֹשׁ. רָאָה בָּרוּךְ בְּקָדְשׁ
שָׁאוֹתוֹ מִדְבָּר הַיהָ קָדוֹשׁ, וּמוֹכָן
לְקַבֵּל עַל מִלְכֹות שָׁמִים עַלְיוֹן.
מָה עָשָׂה? הַנְּהִיג אֶת הַצָּאן
אַחֲרֵ הַמְּדֻבָּר. רַבִּי יִצְחָק אָמֵר,
אַחֲרֵ הַמְּדֻבָּר עַל כָּל פְּנִים, וְלֹא
בַּמְּדֻבָּר, שֶׁלֹּא רָצָה שִׁיכְנָסוּ
בְּתָכוֹן, אֶלָּא הַרְחִיקָם אַחֲרֵ
הַמְּדֻבָּר.

וַיֹּאמֶר אֶת הָר הָלָלִים חֲרֵבָה
הַהוּא לְבָדו בְּלֹא הַצָּאן. אָמַר רַבִּי
יְהוֹדָה, אָבִן זו שְׁמַקְבֵּלָת בָּרוּזָל,
כְּשַׁרְוָאָה אָוֹתוֹ, (מחטא) מַדְלִגָּת
עַלְיוֹן. כִּי מֹשֶׁה וְהָר סִינִי,
כְּשִׁנְרוֹאוֹ זֶה עַם זוּ, דָלָג עַלְיוֹן.
וְזֶה שְׁכֻתוֹב וַיַּבָּא אֶל הָר
בָּלָלִים חֲרֵבָה.

אָמֵר רבי אָבָא, מִזְכָּנִים הַיּוֹם מִשְׁשֶׁת יָמִין בַּרְאָשִׁית זֶה עַם זֶה,
וְאַזְוֹתָיו הַיּוֹם נִתְרָגֵשׁ הַקָּר לִמְולֵךְ
מְשָׁה. וְכִיּוֹן שְׁרָאָהו שְׁגָנָס
לְתַחֲצָה וְדַלָּג בֹּו, עַמְדָה
מַלְמָד שְׁמָחִים הַיּוֹם זֶה עַם זֶה.
אָמֵר רַבִּי יְנָאי, יוֹדֵעַ קַיִם מְשָׁה
שְׁאוֹתוֹ הָר, הָר הָאֱלֹהִים הוּא,
שְׁכַתּוֹב וַיַּבָּא אֶל הָר הָאֱלֹהִים.
שְׁשָׁנִינוּ, מָה רָאָה מְשָׁה בָּאוֹתוֹ
הָר ? רָאָה עֹפּוֹת שֶׁהָיו פּוֹתְחִים
וּפּוֹרְשִׁים בְּנֵפִיהם, וְלֹא קִיד
נְכוֹסִים בֹּו.

רְבִיבֵי יַצְחָק (אמר רבי יצחק) אומר,
רְלָאָה הַעֲוֹפֶת פּוֹרְחִים וּטְסִים
מִמֶּשֶׁם, וּנוֹפְלִים לְרִגְלֵיו שֶׁל
מִשָּׁה. מִיד הַגְּרִישׁ בְּעַנְזָן,
וְהַעֲמִיד אֶת הַצָּאן אַחֲרֵי המִדְבָּר,
וְהִוא וְרוּם לְרִבּוֹן

וירא מלאך ה' אליו בלבת אש
מתוך הסנה. רבי פנחים אומר,
שעת המנחה קיתה, שמדת
הדין שלטת בו. רבי יוחנן
אמר, ולא מדת הדין. אמר רבי

וַיִּנְהֶג אֶת הָצָאן אַחֲר הַמִּדְבָּר. (שמות י') רַبִּי יוֹסֵי
אָמֵר, מִשָּׁה, מִיּוֹם שְׁנָוֵלֶד, לֹא זֹהֶה מִמְּנוּ
רוּחַ הַקָּדוֹשׁ. רָאָה בְּרוּיחַ הַקָּדוֹשׁ, שֶׁאָזְהָוּ מִדְבָּר
הַיָּה קָדוֹשׁ, וַיָּוֹכֵן לְקַבֵּל עַולְמָלוּכָות שְׁמִים
עַלְיוֹ. מָה עֲשָׂה, הַנְּהִיג אֶת הָצָאן אַחֲר הַמִּדְבָּר.
רַבִּי יַצְחָק אָמֵר, אַחֲר הַמִּדְבָּר עַל כָּל פָּנִים,
וְלֹא בְּמִדְבָּר, שֶׁלֹּא רָצָה שִׁיכְנֵסֵי בְּתוּכוֹ, אַלְאָ
הַרְחִיקָם אַחֲר הַמִּדְבָּר.

וַיָּבֹא אֶל הָר הָאֱלֹהִים חֲרֵבָה, (שְׁמוֹת י) הַוָּא לְבָדוֹ
בֶּלֶא צָאן, אָמַר רַبִּי יְהוּדָה, הַאֵי אַבְנָא,
דְּמַקְבֵּל אֶפְרוּזָא, פְּדֵחָמִי לֵיה, (מִחְתָּא) מְדַלְגָא
עִילָּוֹי. בֶּן מֹשֶׁה וְהָר סִינִי, בְּשִׁנְרָאוֹ זֶה עַם זֶה,
דְּלִג עַלְיוֹן. הַדָּא הוּא דְכִתִּיב, וַיָּבֹא אֶל הָר
הָאֱלֹהִים חֲרֵבָה.

אמֶר רַבִי אָבָא, מַוְכְּנִים הֵי מְשֻׁשֶּׁת יָמִי
בְּרָאשִׁית, זֶה עַם זֶה. וְאֹתוֹ הַיּוֹם,
גַּתְרַגֵּשׁ הַהָר לְמַול מִשָּׁה. וּכְיוֹן שְׁרָאָהו שְׁגָכָנָס
לְתֹוכוֹ, וְדָלָג בּוֹ, עַמְדַ הַהָר. מַלְפָד, שְׁשָׁמְחִים
הֵי זֶה עַם זֶה.

אמיר רבי ינאי, (נ"א רבי יוסף) יודע היה משה,
שאותו הר, הר האללים הוא. דכתיב
ויבא אל הר האללים. דתנן, מה ראה משה
באותה הר, ראה עופות שעשו פורחים,
ופורשים בוניהם ולא היו וכוכבים בו.

רבי יצחק (**נ"א אמר ר' יצחק**) אומר, **ראה העופות פורחים וטסים משם, ונופלים לרגליו של משה, מיד הגיעו בענין, והעמיד את האزو אחר המדבר. והוא נכנס לבדו.**

וירא מלך ה' אליו בלבת אש מתוך הנסנה.
(שמות י') רבי תנחים אומר, שעת המנוחה
היתה, שמדת הדין שולחת בו. רבי יוחנן אמר,
זה כתיב, (תהילים מ"ב) יומם יצוה יי' חסדו. מדת
אמר, והרי כתוב (תהילים מב) יומם יצוה ה' חסדו. מדת הנסנה.